

Берто́лдовъ.

Лю, понéже Очищáвша такà добръ святътъ. єла Місéръ Джерфолліе прочети радостно, и дмай велегласно, забавно и чисто, за да ти разбѣжъ.

Місéръ Джерфолліе прочитъ Завѣтъ.

Вз името на добро́го начáло, и да бъде въ добро слышанїе. Щв Берто́лдолъ сънъ на некогашнаго Борделаца, на виденнааго Бертьца, на Бертина и Бертолина, отъ Берта́ниѧ: като видѣхъ че сички сме смъртни, като єдни исприицени прищи, къкъ сéко малко бѣтанѣ ны праїж на проглѣтката. И какъ человѣкъ като стáне на 70: години, както щв сега съ намѣрѣніе, може да рече, че є на 23-ый часъ, и какъ може да чака, додѣ да оударе и 24-ый, и отъ тамо добра нѣшь. Сваче щв, Сице додѣ ми са намѣрѣніе мало нещо веchestво (алатъ) въ тикватѣ, искамъ да оустроиши мало напрѣвите си, за да напрѣвъ єдинъ малъкъ завѣтъ, тѣлкова за моёто благодаренїе, колкото и за мойте, и за прѣателите ми, на който съмъ длъженъ. И така ты Місéръ Джерфолліе, призовани си да напишешъ тóя завѣтъ, и послѣдното ми щенїе.

1. **Остáвижъ на Мастора Бортела Джіаватиновъ** (сърѣчъ на кирпачътъ) калеврите си отъ четыри стъпки, и **Семь солдii Монеда**, коато минѣвъ. Защѣто ми вѣше всегда возлюбленъ, и ми заложъ мнобо пѣти шилото, за да пробиши подлѣгите, и да праїж дрѣги работы, който ми трѣбокахъ.

2. **Сице Остáвижъ на Мастора Амбрессиа Саротовъ на добрѣтъ**, десать солдii, че ми довѣде много пѣти